

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“

Виносить: в Австрії:
 на цілий рік 24 К
 на пів року 12 К
 на чверть року 6 К
 на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
 силкою 7 доларів або 14 рублів;
 з висилкою двічі в тижні 6 до-
 ларів або 12 рублів; з висилкою
 що суботи 5 доларів або 10 руб.
 Пояснене число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto пошт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

Християнсько-суспільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
 бо русе ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашевича.

Сучасне межинародне положене.

(*) Недавна промова ішього льорда англійської адміралії Черчіля в парламенті про помножене флоти, про котру ми недавно загадували, в звязі з оповіщеною в п'ятницю війсковою і морнарською реформою в Німеччині видвигнула знов на перше місце справу взаємин між Англією і Німеччиною. Промова Черчіля була справдещим гордитим візьванем Німеччини, для котрої по думці Англичан флота в злишною забавкою. Однак з сим поглядом англійського державни-ка ніхто на суші не згоджується.

Правді недавній побіт англійського міністра війни Гельдена в Берліні мав на мір довести до порозуміння між обома державами в справі помножування флотів, і змагання его не остали без певного впливу, однак переговори сі відносилися тілько до господарських і колоніальних справ, але не мали наміру обмежувати обошільні воєнні приготовлення. Тимто не можна вважати німецької предлоги про війскову реформу, відповідно на реформи англійської адміралії, бо війська предлога давно вже перед тим була виготовлена.

Промова льорда Черчіля зустрінула ся вправді в рішучою відправою в їїмечкім дневникарстві, але не викликала такого великого розвороту, котре би могло розстроїти взаємини між Англією і Німеччиною. Буде се головно зависиме від Англії, бо Німеччина виявляла все добру волю до удержання мирних взаємин з Англією і зазначувала все свою здержливість супроти всяких воєнних розмахів західноєвропейських держав, отже й тепер не дастъ ся виважити з рівноваги, а наколи намагається тепер перевести і доповнити військову організацію, то робить се задля власної обезпеки і удержання мира.

Таким способом треба вісти розповсюджені тепер про загрожене межинародного по-

ложення приймати тим обережніше, що остання подорож цісаря Вільгельма до Відня, Венеції і до Бріоні і стріча его з цісарем Франц Йосифом, королем Віктором Емануїлом і наслідником престола, архікнязем Францом Фердинандом, причинить ся неперечно дуже значно до обезпеки європейського мира.

У Відні цісар Вільгельм мав нагоду з міністрами загр. справ гр. Берхтолдом обговорити європейське межинародне положене, а особливо також італійсько-турецьку війну, та змагання до замирення сих держав, котрі вправді стрічають ще деякі перепони, однак можуть довести до бажаного успіху. Зустріч цісаря Вільгельма з обома зембами монархами і австр. наслідником престола і політичні розмови при цій нагоді вказують дуже сильно становище тридзергального союза і все те не може остати без могучого впливу на загальне межинародне положене. Вплив сей проявляється також дуже значно на Балканськім півострові, де звичайно в весняним таємнім снігу починалися заворушення, а тепер супроти сильної волі обох середньо-європейських цісарств для удержання мира панує там певна тишина.

В сім днів промовляв також турецкий міністер загран. справ Ассім Бей і вказав при цій нагоді з признанем на вілив Австро-Угорщини. Коли бо має скоріше чи пізніше дійти до примирення між Італією і Туреччиною, то може се тільки тоді послідувати, наколи буде спокій на Балкані. Туреччина може тілько без напору посторонніх держав вступити на дорогу примиреня, бо тілько в такім случаю можуть уложить ся тривкі мирні взаємини між Туреччиною і Італією. А передовсім Італія потребує таких правильних взаємин, щоби могла знов привернути з Туреччиною на широкі розміри торгові відносини, котрі лише тоді будуть можливі, наколи в Туреччині буде спокій і лад. А таку цілі має подорож німецького цісаря, щоби скріпленем тридзерг. союза підготувати підвалини до привернення мира з Туреччиною і удержання status quo на Сході.

Славний чоловік, мій приятель Н. Н. — говорив до дурака інший знакомий. — Справді чоловік дісно благородний.

— Прошу вас — кликнув дурак — Н. Н. звісний прецінь на цілій світ лайдак, що обравав своїх своїків. Ви справді в культурі остали дуже позаду.

І той третій знакомий налякав ся, згадив ся з дураком і відвернув ся до приятеля Н. Н. плечима. А коли кого небудь, або що небудь перед дураком хвалено — він мав все ту саму готову відповідь.

Що найбільше додавав ще немов з докором:

— То ви вірите ще в повагу?

— Який злобний, який їдкий чоловік! — говорили собі знакомі про дурака. — Але голова!

— А та бистроумість! — додавали інші. — Справді він має талант!

І тепер став дурак критикувати всіх і вся — цілком на старий лад, тими самими словами.

І нині він — колись сам смертельний ворог і сам повагою, а молодіж почитає його — і бойтися ся.

Чому?

Один видавець часописи віддав дуракові — критичний відділ!

Як добре такому дуракові посеред трусів.

Про корабельне торжество в Терсті

одержали ми ще дописи з дня 22. с. м. в доповненні дописи з попереднього дня, котру тут наводимо.

Імя спущеного на Адрийські води корабля „Тегетгоф“ нагадує величні діла австрійського адмірала, котрий вперше вказав на велике значене Адріатику для Австро-угорської монархії і зложив докази, як малими засобами сильний і відважний лицар може побідити велику морську силу супротивника. Ідею ю після передчасної смерті австрійського героя на довго позабуто, поки єго наслідникам довелося на ново оживити далекосяглу гадку Тегетгофа, щоби наші монархії обезпечити принадлежні їй місце на Середземній морі і торгові її шляхи. До сеї цілі, вказаної Тегетгофом змагає мимо всіх трудностей теперішній комендант морнарки гр. Монтекуколі, а вовчий приказ після спусту Е. В. корабля „Тегетгоф“ і маневрів усієї флоти біля Терсту віданий адміралом архікін. Францом Фердинандом вказав виразно на сі змагання в дусі Тегетгофа, яким оживлена вся морнарка.

Коли в минувші році спущений перший австр.-угорський дреднаут (неустрошимець) „Viribus Unitis“ вказував, що в єдності і однодушним змаганю всіх народів спочиває непобідима сила монархії, то другий неустрошимець „Тегетгоф“, що вчера виплив на філі Адрійського моря, вказує на потребу здійснення змагань піднятих великим героєм, котрого ім'я надано.

Заначити годить ся, що-всего матеріялу і всеї роботи достарчилі сама наша монархія так, що новий корабель єсть виключно ділом нашого промислу і доказом великої високосконоченої техніки. А о скілько слідній тут поступ, досить вказати на се, що в останній четвертіні століття був старий корабель, того самого імені, „Тегетгоф“ найбільшим

величтем австро-угорської флоти воєнної, а мав поємності 7.400 тон. Панцир єго творили зелізні плити 269-міліметрові, уоружене складалося з 6 коротких 28-сантиметрових гармат Крупа, 19 малих відсадних гармат і міл-трапез, а машина в 5.000 кінних сил могла довести корабель до скорості 14 морських миль на годину. Сей корабель перед десятиліттям зовсім перебудовано відповідно новітнім потребам, а хоч тим значно піднесено єго воєнну спроможність, все ж таки не може він іти на взводи в новочасними великанами, до котрих треба вчислити „Viribus Unitis“ і новий „Тегетгоф“.

Сей останній має 20.000 тон поємності, отже майже тричі більший від свого старого іменника, а обі турбінові машини єго представляють силу 25.000 коней, так що корабель легко може осягнути скорість 20½ морських миль на годину. Єго панцир має вправді лише 280 міліметрів грубости, але зроблений в найліпшої Вітковицької криці так, що може віддергати величні сильні вібро.

Уоружене єго складає ся з 12 гармат 30½ сантиметрових, 45-ого калібріу довжини, 12 гармат 15 сантиметрових 50-ого калібріу довжини, і 20 малих скорострільних гармат. Опорість на криціві гранат скріпила ся в пятеро в порівнанні з старим Тегетгофом, а скорострільність в десятеро. Щоби образово представити стрільну силу, яку може розвинути один бік ширини нового Тегетгофа, досить сказати, що вистріли з одного єго боку могли би цілій корабель висадити на десять метрів в гору. Звороти гармат до вистрілів на намірену ціль виконує електрична сила в одній хвилі.

Е. В. кораблі „Тегетгоф“ і „Viribus Unitis“ і будовані тепер у варстаті два нові великані будуть творити разом одну дивізію воєнних неустрошимець.

Після спусту „Тегетгофа“ заняла неоднакові від него флота зложена з кораблів „Viribus Unitis“, „Франц-Фердинанд“, „Радецький“, „Зрін“, і кількох меншого типу і маневрувала

I. Тургенев.

Дурак.

Був раз дурак.

Довгий час був вдоволений і щасливий, аж вкінці дійшла до его уший поголоска, що його загальнюють безглуздим дурнем.

Дурак посумів — і почав в своїм клопоті роздумувати, яким би способом зробити конець тій поганій балаканці.

Нагло прийшла єму щаслива гадка до пустої голови — і він не зволікав, щоби її здійснити.

Вийшов на улицю і стрітив знакомого, що не міг найти доволі похвал для одного маляра.

— Прошу вас! — замітив дурак — той маляр вже давно пережив ся! Ви того не знаєте?.. Ні, того я по вас не надіяв ся. В культурі дуже ви лишили ся позаду!

Знакомий налякав ся і сейчас притакнув дуракові.

— Нині читав я знамениту критику — оповідав дуракові інший знакомий.

— Прошу вас! — відповів дурак. — Ви повинні би соромити ся.... Та книжка не варта торби січки — хиба мишам на сніданок. Ви того не знаєте? В культурі дуже ви лишили ся позаду!

І той знакомий налякав ся — та згодив ся з дураком.

Ант. П. Чехов.

Гарний конець.

У старшого кондуктора Стичкіна в один з його неслужбових днів сиділа Любов Григорівна, солідна, присадкова дама літ сорока, що змалювалася сватанем і багато іншими справами, про які звичайно говорять ся лише шепотом. Стичкін, трохи помішаний, але, як все, серіозний, статочний і строгий, ходив по комнаті, курив цигару і говорив:

— Дуже мило познайомити ся. Семен Іванович поручав вас з тої точки, що ви можете помочи мені в однім вражливим, дуже важливим ділі, яке доторкає щастя моєго життя.

Мені, Любов Григорівна, вже 52 літ, а се в такий період часу, в якім дуже богато людів має вже дорослих дітей. Служба в мене певна. Майна хотіть не маю великого, однак можу біля себе прокормити улюблене сство і дітей. Скажу вам, між нами, що крім пласти, я маю також гроші в банку, які зберігаю наслідком свогообразного життя.

Чоловік з мене самотній і в тутешнім городі відомий не знаю. Куди я піду і до кого зверну ся, коли для мене всі люди незнакомі. Ось чому Семен Іванович порадив мені звернути ся до такої особи, яка в спеціалісткою в тім напрямі і в розважанні щастя людей має свою професію. І тому я сердечно прошу вас, Любов Григорівна, уладьте мою судьбу при вашім співділанні. Ви в городі знаєте всіх жінок і вам легко мене уладити.

— Се можна...
 — Їдьте, покірно прошу...
 — Привичним гестом сваха піднесла чарку до уст, випила і не скривила ся...
 — Се можна, — повторила она. — А яка вам, Ніколо Николаїч, жінка подобається?

— Мені? — Яку судьба пішле.

— Оно, справді таке діло від судьби, але препін' у кожного в свій смак. Оден любить брунетки, другий бльондини...
 (Конець буде).

проти фльотилі зложені з двох великих і кількох менших кораблів воєнних, що виступили до атаку від сторони Пірано (з півдня) і на віддалі 10 кілометрів почала ся сильна перестрілка, котра представляла образ морського бою. На воєнних кораблях від сторони Тересу були розміщені архікнязі, війскові і державні достойники, гости і днівники, що прибули на се торжество, а поки розпочалися воєнні маневри після наближення супротивної фльоти, навязували ся між тим також важні політичні розмови. На воєнних кораблях „Франц-Фердинанд“ находив ся між учасниками пос. Н. Василько, з котрим опісля довшій час розмовляв архік Франц Фердинанд. На воєнних кораблях „Радецький“ був між учасниками ради, д. Барвінський.

Після маневр вернули всі учасники до міста, а вечером відбув ся великий розвиток Гогензольгем, намісника Терсту і Побережа, а вся флота зібрала недалеко пристани, електрично освітлена, представляла незвичайно чарівний вид.

Просимо домагати ся „Русана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

З державної ради.

На вчарашнім засіданні палати послів предсідник палати приклікає до порядку пп. Куриловича і Маркова за обиду намісника д-ра Бобжинського в промовах на попереднім засіданні. Відтак приступлено до днівного порядку.

Пос. Чайковський реферував закон про належитості за тютюновий дозвіл. Промовляли п. п. Куранда і Старух.

Пос. Старух виводив, що при надаванні трафік в Галичині доконує ся перекупство і „швайділь“. Бесідник став ся одного разу о трафіку, але ему відмовлено, тому що має досить доходів і що він не досить повний. Трафіку сю одержав пізніше якийсь жід. Про себе говорив бесідник, що не є небезпечним горожаном держави, а є лише небезпечним для галицьких надужити, в просвіченім українським мужиком. Коли ставався о трафіку іншим разом, показано ему документ, що се трафіки сам зірк ся. На сім документ був однак єго підпис сфаляшований. Велику частину трафік в Галичині одержують властителі дібр, котрі їх віднаймають, хоч се є заборонене. Написи на трафіках можуть бути лише польські, руских не вільно поміщувати. До тютюнових фабрик приймає ся лише польських робітників, а від Русинів домагається переходу на рим.-катол. релігію. В Галичині тютюновий монополь не є державний, лише польський. Бесідник домагає ся заборони продавання тютюну малолітнім і виказує шкодливість куреня зі становища гігієни, а так з огляду на небезпеку огню, а передовсім на селі. Жалує ся дальше, що до корпуса скарбової сторожі приймає ся лише Поляків, а Русинів лише тоді, коли затають, що в Русинами.

Заборонює ся їм читати рускі часописи, або передплачувати їх — і переносять ся їх до західної Галичини. Бесідник винав міністра скарбу, щоби тих Русинів перенесено в західної Галичині до східної.

Всі посади обсаджено Поляками. Русини що найважче в слугами. Протокола з рускими селянами списує ся по польські. Переслідування, на які в наражені селяни при відбіраню тютюну, повинні устати. Написи в фабриках повинні бути не лише польські але і рускі. Плати робітників повинно ся підвищити.

Вкінці бесідник, що зачав промовляти о год. 11:30, звернув ся о год. 1. до предсідника з просьбою о перерву засідання.

Містопредсідник Здарски перервав засідання на 20 мінут. О год. 2. піднято засідання на ново.

П. Старух продовжив свою обструктивну промову. Підвіс, що єсли інші народи будуть дальше видавати Русинів на поталу Поляків, то Русини хоплять ся найостріжніх способів і палата не буде мати ні одного спокійного засідання. Бесідник не говорить сего, щоби грозити, але так дальше не можуть бути. На новій засідання ухвал Поляків.

ків в справі вилуки Галичини Русини будуть боронити ся всіми силами. Приміром як несправедливо поступає ся супроти Русинів, нехай послужить се, що на партійних вічах у Львові ухвалено шовіністичні резолюції, шкідливі для Русинів.

О год. 4. заявив бесідник, що міг би дальше промовляти ще 5 днів на ту саму тему, але на загальне домагання кінчить, предкладаючи резолюцію, щоби трафіканам не було вільно продавати тютюну молодіжі нище 20 літ.

Опісля промовляв п. Міхель, а по нім п. Коритовський, котрій вказуючи, що предложений правителством вачерк ріжнить ся в одній точці від закона ухваленою угорським сеймом, поставав поправку, якою оба тексти зрівняли би ся. Бесідник на основі своєї 15 літньої урядової діяльності, як місто-предсідник галицької дирекції скарбу, мусить ствердити, що більша частина замітів п. Старуха не відповідає фактам. При установленю цієї тютюну правителство не поступає нельояльно супроти продуcentів тютюну. Фактом є, що в 1911. р. предсідник „Союза продуцентів тютюну в Галичині“ вислав до міністра скарбу телеграму, в якій подякував за лояльне поступовання правителства при закупні тютюну в останніх часах.

П. Бачинський: Подякував іменем польських, а не руских продуцентів тютюну!

П. Коритовський: Як польські так і рускі продуценти відносяться ся як найбільшим довір'ям до предсідника „Союза продуцентів тютюну“ посла Кшиштофовича, котрій продукцію тютюну опікує ся. Бесідник уважав своїм обов'язком виступити проти твердження п. Старуха.

П. К. Левицький в фактичному спростуванні заявив іменем українського клубу, що підії останніх часів спонукали сей клуб розпочати енергічну борбу проти закона в справі будови водних шляхів і проти першого читання сего закона. З нинішнього днівного порядку, на котрім сю справу поставлено, сторонництво бесідника допустить лише закон в справі управильнення виплат в гірництві, а закон в справі водних шляхів буде поборювати і виступить все проти кожного днівного порядку, на якім буде поставлена предлога о водних шляхах.

Звітник п. Чайковський поручив приняти внесок п. Коритовського, а відкинути резолюцію п. Старуха, як неможливу до прийняття.

Волосованою прийто закон в другім і третім читанні разом з поправкою п. Коритовського, а відкинено резолюцію п. Старуха.

П. Ліхт реферував відтак закон в справі управильнення виплат в гірництві і просив о приняті правительственної предлоги без зміни.

Після промови п. Цінгра відложено наради.

Відчитано внески і запити. Між внесками находити ся внесок п. Бернта, щоби правительство приступило до будови водного шляху Дунай-Одра і щоби єго будова була скінчена до 1923 р. П. Дашинський поставив внесок в справі всіляких неправильностей в поштовому руку в Галичині.

П. Сінгалевич поставив іменем Українського клубу внесок, щоби предложені в справі будови водних шляхів усунено з днівного порядку, бо правительство не перевело переговорів з всіма інтересованими народами.

Мордес. Пернерсторфер звертає увагу п. Сінгалевича, що мотивоване формальним внеску противить ся правильникові палата.

П. Сінгалевич: Правительство вносить предлогу в справі будови водного шляху в Галичині, яка виходить в хосен лише польської більшості.

В часі д'льшої словної перепалки предсідник Пернерсторфер відобрав п. Сінгалевича голос серед загального замішання і протестів руских послів.

П. Віст (пм. рад.) поставив внесок, щоби перше читане предлоги в справі будови водних шляхів усунено з днівного порядку, а на єго місце поставлено звіт комісії в справі канцелярійних помічників і офіціантів. Внески по. Сінгалевича і Віста відкинено в голововано.

Опісля предсідник назначув найближче засідання за нині з днівним порядком: 1) Справа виплат в гірництві; 2) обезпечене від

нешасливих випадків в будівельнім промислі; 3) перше читане новелі до закона в справі будови водних шляхів.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Ромила; римо-кат.: Сикста папи. — В п'ятницю: руско-кат.: Савина; римо-кат.: Евстахія.

— **З культурного словаря „Діла“.** В ч. 69. націон.-дем. органу в новинці „Оружє Руслана“ читаємо такі цівітки: „найординарніша брукова шматка“, „відрізати“ і т. п., як на висококультурних редакторів пристало. Привід до сеї лайки дали два спростовані проф. Бирчака і „видавців“ „Підгірського Дзвона“, п-ї Франчукової, які мі помістили, перше, щоби не дати навіть позору, що ми хотіли проф. Бирчака скривити, а друге, що писала єго жінка, хоч спростоване п-ї Франчукової минає ся в многих місцях з правою. Чому з приводу нашої замітки, що п-ї Франчукової, яка підписує „Підгірсь. Дзвів“, редагувана єго з п. Шпитком, названо „Руслана“ „найординарнішою бруковою шматкою“ се в тайною редакційною „Діла“ а може і п. Шпитка, який від кількох днів „ушасливив“ Львов свою появою.

— **Нововибраний виділ „Сільського Господаря“** уконститується в слідуючий спосіб: предсідником вибрано д-ра Езгена Олесницкого, I. заступником о. Тита Войнаровського, II. проф. Ром. Залозецького, секретарем д-ра Гр. Величка, касирем о. Тита Войнаровського. Dr. Олесницький приняв провід в товаристві під усівм, що оба заступники будуть рівночасно предсідниками обох інших організацій, які стоять в тісній звязі з „Сіль. Господар“, а то

о. Т. Войнаровський предсідником Союза для збуду худоби, а проф. Залозецький предсідником Союза господарко-торговельних спілок.

— **Заг. збори това „Руска бурса ремісничо-промислова“ у Львові** відбулися дні 25. с. м. під проводом Веч. о. Василя Лиска. По отворенню зборів (о годину пізніше чим заповідено, з причини недостачі комплекту) і відчтаню протоколу із попередніх зборів, уділено голосу п. Іванові Бачинському, касиєру товариства „Дністер“. Референт в довшій промові представив хід праці Тов-а, єго здобутки і причини, які спинають роботу (особливо слабі впливи жертв на річ бурси) і подав загальні білянси Тов-а. Опісля принято одною лосно звіт контрольної комісії і уділено устуваючий Раді абсолюторю. До Ради на будущий рік війшли пп.: Василь Нагірний яко голова, Ів. Бачинський, Василь Грицків, Василь Гресик, Мих. Коць, а Василь Лиско, Йосафат Пендюк, Михайліо Стефанівський, а др. Дмитро Яремко і Володимир Петrusik яко члени. На зборах було присутніх близко 40 членів і то переважаючо більшостю самі ремісники. У інших народів подібні товариства числять величезне число членів з інтелігенції, яка щедро несе поміч ремеслу і промислові. У нас звернені очі на образоване діяльністю а ремісник се що є низь.. А тимчасом вам потреба на всіх галузях ремесла своїх людей, які б дозволили загал усіх верств суспільності. Очі вмійт! Очі вмійт! і обніміть найменшого брата! Так байдужно юти дальше не можна.

— **Тернопільський „Сокіл“** уладив минулій неділі свій річний попис в салі „Міщанського Брацтва“, яку майже по береги заповнила публіка. Вечер сей розпочав ся концертом музики 15. о. п. яка відограла „Орфея в пеклі“. Відтак слідували вправи. Перший був виступ семінарійкою молодіжі в вправами вільною рукою при музичній зладженій нарочно до сих вправ п. Я. Вінцковським. Він звісно відповів на всіх вправах вправи. Потім наступили вправи 14 дівчаток обручами прикрашеними сино-жовтю біблуком. В сих вправах губили ся вправляючі особливо при зачінанні вправи, але загально випали они добре. Маленьких руховичок сердечно о-плескувано. Реміснича молодіж (сімка) попи-сувала ся на коні. Вправи, хотя і тяжкі, випали надзвичайно добре. Веселі були вправи рушницями шіснайцятки хлопчиків, убраних в чорні штанята та народні сорочки зі стяжечками. Вправи роблено на взір вправ військовими карабінами. Вибухала щирим съміхом публіка, як залинуали коркові „сальви“ віддані

рівночасно. Все се було дуже старанно виконане. Потім виконало девять членів тяжкі вправи на високих поручах. Подивляти треба було справді солідну працю, яку вложили вправляючі до їх вчученя. Грімкі оплески були заслуженою для них нагородою.

Невмовіючими оплесками приняла публіка шіснайцятку пані з правами була вами. Всі чотири вправи виконали пані в такт музики без найменшої похибки. Публіка подивляла незвичайну зручність дівчат. Особливо дуже горячо плескала галерія, яка рада була огляdatи як найдовше гарні вправи і гарні одяги. На кінець будувала тринайцятка членів чудові вежі, які освічено бенгальським огнем. По скінченю попису відспівала публіка „Марш Соколів“. Заслуга в виведеню так гарного попису належить ся п. Дигдалевичеві, Остапюкові і Сенікові. Особливо спочивава та все на плечах п. Дигдалевича як начальника „Сокола“. Треба признати, що тернопільський „Сокіл“ совісно сповіняє свої задачі не лише в місті але і в повіті та може бути взірцем для многих сільських гнізд, у яких нема віяного життя.

— **Стипендійний фонд ім. Шевченка** для українських письменників, артистів і молодіжі, що по укінченню університету посвічують ся дальшим науковим студіям, основано при товаристві „Проство“ в 1895 р. за почином молодіжі та заходами Головного Відділу „Проство“. На капітал фонду в сумі 5.000 К склалися головно доходи з вечірниць уряджуваних що року на ту ціль. З цого фонду віддавано що року стипендії по 200 К, а від року 1909, коли основний фонд зріс до суми 8.472:08 К — по 300 К. З фонду сего користало за весь час 12 осіб на суму 3.700 К. В 1910 р. дістав стипендію з цого фонду Михайліо Гаврилко, студент краківської академії штук красних, а в 1911 році письменник Гнат Хоткевич, обідав з російської України. В

краю і національну съвідомість. Недавно вийшов в Кракові другий доповнений наклад його „Історії України“ з численними образками і коштами в книгарні Наук. Това ім. Шевченка 6 К 50 с. Миколаївська „Просвіта“, в якій по-кійний був головою від самого засновання товариства, завдачую єму в великий мірі свій розвиток.

— Американська „Свобода“ (ч. 11) пише про упадок презбітеріанської секти серед американянів: В місті Ньюарку, Н. Дж. є невеличка громада Русинів, що покинули віру греко-католицьким чином на зміну обряду та богослужебних практик. Пастор Пиндиковський (а так мусить робити всі руско-презбітеріанські духовники) правив усі богослужіння на спосіб греко-католицький, отже: кадив, кропив, відправляв літургію, молився до Матері Божої, благословив людей хрестом і т. д. Усе те — річ у презбітеріан строго заборонені. Місія веліла Пиндиковському закинути усі ті католицькі практики і казала поусувати з церкви всі образи. Такі зміни не подобалися очевидно парохіянам, бо они до сего не привикли. В виду того ціла руско-презбітеріанська парохія в Ньюарку розлазить ся, а така самадоля ожидает і тих кілька інших церковних громад в Америці, що перейшли на „новомодну“ віру.

— Всеполяки і українська народна справа. Відбувшись ся минувшої неділі від всепольської партії задокументував як не може ліше, що всепольська партія осталася й на дальнє партию ненависти відношенню до руского народу. З кожного речения всепольських бесідників прививався одев відповідно дослідний клич: „hejże na Rusinu!“ Предсідник з'їзду др. Я. Павліковський, як годять для „істинно-польського“ мужа повторяє за „істинно-руськими“ клеветниками донос на українство, немовто певні політичні круги витворили концепцію, що Русинів належить угорувати, щоби на случай війни з Росією Австро-Угорщина могла оперти ся на них; ся концепція полягає на фікції, бо на Поділі, Волині і Русі (немов би Поділ і Волинь не були частинами Русі — прим. Рус.) сепаратистичний (П. Павліковський стойте я бачимо, на становищі Савенка et Co!) український напрям не має ніяких (!!!) основ серед населення, а російське правительство не допускає до якого не буде повставання і поширення сепаратизму; намісник Поляк (себто др. Бобжинський) не уважав за відповідне виказати, що ся політична концепція є фікційна і що на Русинах як елементі політично незрілім (!) і анархічним (а „idea niepodległościowa“ — що таке пане Павліковський, а напад на намісника — га?!?) відтак не може опирати ся (?!) і державна рација стану повинна по мисли традицій руко водити ся польським (!) інтересом (отже польським — не австрійським; дуже цінне признання). Країве правительство, займаючи суперечне становище супроти наших (зи всепольських) національних прямовань, було супроти Українців все уступчиве і справді не зната, куди зайде в своїй уступчivостi. Тендерішна хвиля в нашім заборі (зи Галичині) є так поважна, що кожного привелює до застосування над будучиною Галичини, над загадкою, чи теперішній напрям не видре нам з рук провідної ролі в сїй польській (!) дільниці. Наслідок був би фатальний, бо ослаблені наші сили в сїй заборі ослаблені би пряміковані Польщані на інші дільниці ітд. Взагалі цілій від лише продумував над „проектом на zniszczanie Rusi“ і на поборювані теперішнього краївого правительства.

Та всепольські загорільці не обмежуються на словах, а беруть ся до здійснювання своїх русинідніх мрій. Як доносить „Slowo polskie“ завязано саме тепер у Львові нове товариство під назвою „Ziemia polska“, якого план виробив звісний діяч „na kresach“ проф. С. Сроковський з Тернополя, а якого задачаю в збережені польського „stanu posiadania“ у східній Галичині, передівсім бережені польської землі, щоби не переходила в рускі руки. Ся акція вимірена проти розарцелювання двірських обшарів між руских селян і запо-

чаткована всеполяками (на чолі „Ziemie polskoї“ стойте проф. др. Гломбінський) дуже подобала ся зібрали всеполякам і они поручили своїм окружним і повітовим комітетам в східній Галичині як найеперічніше попери діяльність „Ziemie polskoї“ через 1) приєднання членів; 2) доставлюванню інформацій про парцеляційний рух; 3) доношенні в час про намірені парцеляції; 4) розбуджені в польській опінії чуйності над переходженем польської землі в чужі руки; 5) організовані в разі потреби моральні пресії суспільності на одиниці, що намірюють віддати посідану землю в непольські руки, а вкінці візвали місцеві комітети у східній Галичині до зорганізованій біор посередництва праці, що доставляли би робітників і польську службу працьо-давцям.

Такою „любовю“ дишуть панове всеполяки до Русинів у дійсно важній, майже переходовій добі.

— Сумна програма для парламенту. „Glos Narodu“ доносить, що всі інструменти соймової капелі відішли до Відня.

— Позір кури-ловичівці! Гурт московських капіталістів, з Беляєвом на чолі, одержав дозвіл на переведене планів нового залізничного шляху від Москви до станиці Сарни, недалеко австрійської границі. Ся нова залізнична лінія має піти через Верею, Медин, Юхнів, Клімово, Черіков і Жлобін. Довгота цілого шляху має виносити 800 верств. По довершенню сего пляну дорога від границі до Москви скоротиться ся о яких 300 верстов. Кошти будови обчислено на 200.000 К яка разом з призначеною правителством 200.000 К має бути ужита на північні виправи відоажного подорожного.

— Як обходить ся з парасолями? Богато пань жалує ся, що парасоль, який останніми літами став ся необхідним, держить ся у них дуже коротко, бо або сейчас підре ся, або зломить ся, під час коли інші пані і родини мають парасолі в добрім стані цілими роками. Звичайно звалює ся вину на фірму, де набуло ся парасоль. В дійсності однак тревалість парасоля зависить виключно від сего, як хтось ним поводить ся. Ніколи не належить ставити мокрого парасоля горішим кінцем в діл. Через се вся вода стікає на кінець парасоля, нищить палиці адроти починають ржавіти. Також зломане палице у парасоля походить лише від невідповідного поведіння з ним. Не добре є також отирати парасоль, коли він зовсім мокрий. Мокрий парасоль найліпше поставити ручкою в діл, аж доки вода не стече. Аж тоді треба его отворити, щоби міг зовсім висохнути. Звичайний парасоль виглядає гарно, але коли хоче то парасоль зашанувати, не повинен его ніколи скручувати, бо нищить ся матерія і починає дерві ся. Покаже ся на матерії мале ушкоджене, то належить его сейчас направити, найліпше через підліплене англійского чорного пластиру, або гумової матерії. Щоби дорогі ручки не нищили ся при відставлюванні парасоля, окружжає ся їх скіреною рукавичкою. В часі подорожі ніколи не належить припиняти парасоля до клунка, причім вистають кінці і всюди зачіпають. Найліпше носити парасоль на рамени. Без охоронного покриття не належить ніколи і нігде парасоля ставити.

— Самовбийство ученика. Біля Лисої гори у Львові застрільв ся вчераколо 2:30 год. б. ученик III. року учительської семінарії Петро Чорний, виціливши до себе з револьверу в праву скрін. Смерть настутила сейчас. Самовбийника відставлено до інституту судової медицини. Причиною самовбийства сего ученика є видалене его з учительської семінарії на донос одного з товаришів, що він розпродував портрети Гонти, Зелінського і Олени Січинської. Самовбийник тішив ся симпатією між товаришами.

— Страшна катастрофа в Альпах. З Відня доносить: На вершок гори „Hochschneeberg“ в австрійських Альпах вибрала ся недавно прогулка 450 осіб, який проводив судия Гакер з Відня. Під самим вершком гори відлучив ся від головної дружини гурток зложений з 11 осіб і війшов на дуже небезпечну тій порі дорогу. Небавом заскочила їх лавіна і пірвала майже всіх. На місце катастрофи вислано зараз ратункову віправу. Досі виаратовано лише одну особу і найдено тіло кількох учеників виправи. Судьба інших прогулковців не звісна; побоюють ся, що упали они жертвою катастрофи. Ратункову акцію здержує велика сніжна заметиль.

— „Schneeberg“ має 2.000 м. висоти і є улюбленим прогулковим місцем Віденців. В літі не представляє ся гора найменшої небезпеки, але під сю пору з причини топлення снігу і лавін є она дуже небезпечна, про що доносила даєвники, перестерігаючи прогулковців.

— Довгі Амундзена. Славний пані відкриті ского і Лірина. Дня 6 Вел. Субота: о 9. год. полудневого бігуну Амундзен був, як звісно, вчірня з Літургією св. Василія Вел., о 3.

лишений всіляких конечних матеріальних за- собів, так що свою подорож, яка скінчилася таким успіхом, мусів відбувати „на кредит“. Позичивши 70.000 К на кошти іодорожі сів на корабель, а щоби не дізналися вірители, відіїхав ненадійно в ночі. Відкриване бігунів не було зовсім амбіцію сего спокійного чоловіка і не полював він на сенсациї, а віддався він цілим серцем науковим дослідам моря і північних країв. Єго останна подорож на пілсуде була лише підступним замахом на замкнені від часу відкриття північного бігуну. Пірієм қашені богатих земляків. Амундзен, котрий, як видно, є також знаменитим психологою, слушно додгадував ся, що наколи удалило би ся ему відкрити працідково сей бігун, до чого особисто не привязував він ніякої важливи, то без сумніву одержав би кредит на дальшу подорож на північ. І не помилив ся Ухвалу шортінга, якою признано ему крім значної річної ренти ще 200.000 на дальші подорожі, спровадила зовсім его надії, а до сего фонди его побільшили значно прилюдні складки. Тепер доносять з Християнії, що суму, призначену на покриття довг. в Амундзена, вже зложено, а комітет взиває суспільності, щоби зложила дорогою складок суму 100.000 К яка разом з призначеною правителством 200.000 К має бути ужита на північні віправи відоажного подорожного.

— Як обходить ся з парасолями? Богато пань жалує ся, що парасоль, який останніми літами став ся необхідним, держить ся у них дуже коротко, бо або сейчас підре ся, або зломить ся, під час коли інші пані і родини мають парасолі в добрім стані цілими роками. Звичайно звалює ся вину на фірму, де набуло ся парасоль. В дійсності однак тревалість парасоля зависить виключно від сего, як хтось ним поводить ся. Ніколи не належить ставити мокрого парасоля горішим кінцем в діл. Через се вся вода стікає на кінець парасоля, нищить палиці адроти починають ржавіти. Також зломане палице у парасоля походить лише від невідповідного поведіння з ним. Не добре є також отирати парасоль, коли він зовсім мокрий. Мокрий парасоль найліпше поставити ручкою в діл, аж доки вода не стече. Аж тоді треба его отворити, щоби міг зовсім висохнути. Звичайний парасоль виглядає гарно, але коли хоче то парасоль зашанувати, не повинен его ніколи скручувати, бо нищить ся матерія і починає дерві ся. Покаже ся на матерії мале ушкоджене, то належить его сейчас направити, найліпше через підліплене англійского чорного пластиру, або гумової матерії. Щоби дорогі ручки не нищили ся при відставлюванні парасоля, окружжає ся їх скіреною рукавичкою. В часі подорожі ніколи не належить припиняти парасоля до клунка, причім вистають кінці і всюди зачіпають. Найліпше носити парасоль на рамени. Без охоронного покриття не належить ніколи і нігде парасоля ставити.

— Напад опришків. З Варшави доносять: На властитељку ювілерського склепу, которая побоюючи ся влому до склепу, забирала до дня вчера дорогоцінності з собою до дому, напали її в брамі мешканці опришків. Кількома револьверовими стрілами покалічили опришки властитељку, її батька і склепового помічника, що в нею ішли. В обороні нападених становив сторож дому, але в тій хвилі гринули нові стріли, а сторож поцілений в шию упав на землю. На гук стрілів явив ся поліційний агент; він почав стріляти до уткаючих опришків і одного з них пострілив. Сторож помер ще тої самої ночі.

— Самовбийство ученика. Біля Лисої гори у Львові застрільв ся вчераколо 2:30 год. б. ученик III. року учительської семінарії Петро Чорний, виціливши до себе з револьверу в праву скрін. Смерть настутила сейчас. Самовбийника відставлено до інституту судової медицини. Причиною самовбийства сего ученика є видалене его з учительської семінарії на донос одного з товаришів, що він розпродував портрети Гонти, Зелінського і Олени Січинської. Самовбийник тішив ся симпатією між товаришами.

— 3 Відня. Порядок Богослужень в часі страстного і съвітлого тижня в церкві св. Вл. Варвари у Відні:

Дня 31. марта, Неділя Цвітна, о 8. год. читана Служба Божа, о 10. год. торж. сл. Божа; о 1/2 12. год. проповідь і освячене ложини; о 4. год. вечірня з послідною страстною проповідю, Суплікація і панахида. Дня 1. цвітня, понеділок, 2. вторник, 3. середа: о 9. год. Преждеосвящення Літургія; дня 4. Вел. Четвер: о 9. год. вечірня з Літургією св. Василія Великого, о 6. год. Страсті. Дня 5. Вел. П'ятниця: о 10. год. Часи Царські і Обідниця, о 1/2 12. год. вечірня з положенем Плащаниці, о 6. год. Утреня Вел. Суботи, при тіже співає мішаний хор, під батутою п. О. Савчиня 7 псальмів Бортнянського, Архангел.

— Довгі Амундзена. Славний пані відкриті ского і Лірина. Дня 6 Вел. Субота: о 9. год. полудневого бігуну Амундзен був, як звісно, вчірня з Літургією св. Василія Вел., о 3.

год. Надгробне, о 7. год. Утреня воскресна співає хор. Дня 7. Неділя Воскресна, і Благовіщене: о 8 і 9. годині, читані служби Божі, о 10. год. торж. служба Божа, в C dur, муз. Ішполітова, целеbrув Веспр. о. Архієпископ і Мітрат В. Фацієвич, о 4. год. Вечірня і Проповідь. Дня 8. съвітлій Понеділок: о 8. год. читана служба Божа, о 10. год. торж. служба Божа, в Es i As dur муз. Вербіцкого, о 4. год. вечірня і проповідь. Дня 9. съвітлій Вторник: о 8. год. читана служба Божа, о 4. год. вечірня.

— 3 тов-а „Руска Бесіда“ у Львові (Ринок ч. 10). Продовжене загальних зборів тов-а „Руска Бесіда“, відбудеться в четвер 28. марта 1912 точно о годині 6 ввечером, на котре В. П. Панів Членів запрошувє — Відділ.

— Важне для господарів. Повідомляємо от-сюю дорогою громади, в яких в усіві до о-сновання і розвою Сироварських Спіл-ок, щоби зголосили ся до Союза молочар-ско-сироварського в Вижниці, котрий уділить через свого фахового інструктора сироварсько-всяких інформацій на місці. Сироварські спілки мають у нас велику будучину, а для господарів незвичайно користні, бо наколи ма

Матеріали до зносин галицьких москвиців
з Росією.

(Дальше).

Неточності і несогласія пояснюються слідуючимъ образомъ:

Согласно находящимъ 1) у часті рецепіамъ Ч. Ч. 125, 129 уплатило Заведеніе до Union bank-a на дни 31/8 1881. искількость і за тую уплату обтяжено філію Тернопольську, а которой то суми не виказала філія въ приходѣ.

2) Тымъ самимъ образомъ уплатило Заведеніе на дни 6/9 тоже Union bank-y

3) Дальше Ч. дописи нашей 1358 отъ 9/8 1881 3). и рецепіамъ почтовый явствуетъ переслано Заведеніе 3 акцепта а 1000 зп.

4) Число дописи 1418 отъ 19/8 1881 4). викасується пересылку 1 акцепта на

5) Число дописи 1520 отъ 6/9 1881 5) на рецепіамъ почтовый пересылку 1 акцепта на

6) Число дописи 1587 отъ 17/9 1881 6). и рецепіамъ почтовый пересылку 2 по 1500, 2 по 1000

7) Число дописи 1638 отъ 28/9 1881. 7). и рецепіамъ почтовый на 1. акцептъ на

8) Число дописи 1766 отъ 12/10 1881. 8). пересылку 1. акцепта на

И Ч. дописи 1660 отъ 30/9 1881 одного акцепта на

Всего 20.594:16

Всі повышші позиції не остали въ фі-

лії Тернопольської въ пиякоѣ рапортѣ въ приходѣ виказаніи, мимо препорученія по-вysшиими дописами нашими принятія тихоже въ приходѣ, ибо філія Тернопольска осталась повышшою сумою обтяженою. Дальшое розличие сальда будеть въ скорѣ виклисаное.

Львовъ, дни 29 марта 1885.

Подгорецькій в. р.

На тії замѣты выслалъ я 16 апрѣля с. г. слѣдующе писмо:

Тарнополь, дни 16, апр. 1885.

Всепочтеннаа Дирекція!

Согласно почтенной дописи отъ 31. м. м. Ч. 638 имѣю честь настоящимъ подати "нужніе изъясненія, до "вѣдомостей повѣтковыхъ кассъ" отъ 29. м. м. именно:

ад 1) Уплачена центральнымъ Заведеніемъ до Unionbanka на дни 31/8 1881. сумма зп. 2228:17 походить изъ временъ интересу Изидора Филипа, которому кредитовано центр. Заведеніе, что увидочено есть въ тут. книгахъ въ текущемъ счетѣ філія съ центральнымъ Заведеніемъ года 31/8 1881.

Сумми той не можно прито вписывать еще разъ въ приходѣ такъ якъ то значили бы, что таковою имѣло бы быти центральное Заведеніе 3 разы кредитованымъ, а то есть немыслимымъ.

ад 2. Такъ само имѣется дѣло съ уплаченными центр. Заведеніемъ дни 6/9 1881. до Unionbank-a зп. 2165:99, которая сколько выказана въ тутейшихъ книгахъ и текущемъ счетѣ подъ днемъ 9.9 1881.

ад 3. Съ дописю отъ 9/8 1881. Ч. 1358 переслано Всеп. Дирекція 3 вексли по зп. 1000— Isr. Sereth-a яко совершено уже выровнаніе для доручення сторонаѣ что уже само есть достаточнымъ отвѣтомъ на сей замѣтъ. — Желая однакъ дѣло тое близше пояснити, повторяю адѣсь слѣдующій уступъ изъ моей дописи отъ 31. м. м.: „Isr. Sereth былъ долженъ центрально-

му Заведенію по 2 векселямъ срочнымъ 1/8 зп. сумму зп. 2000— а. в. дни 21/7 81. купилъ отъ него Isidor Philipp, который былъ тогда головнымъ управителемъ здѣшнаго отдѣленія торгового 500 метр. сотнаровъ пшеницы за задаткомъ зп. 3200.— именно выплачено ему (Sereth-y) наличными зп. 200 ав. а перенято сюда долгъ вексельный зп. 2000— и дозволено на ассигнату до выплаты Всеп. Дирекцію именемъ Sereth-a зп. 1000— для "Creditanstalt für Handel und Gewerbe" во Львовѣ.

Суммо зп. 3000— т. е. зп. 2000— за перенятіе отъ центр. Заведенія вексли и зп. 1000— за упомянуту выплату, произведену на счетъ Филипа кредитовало центральное Заведеніе, что увидочено въ текущемъ счетѣ подъ днемъ 21/7 881. На заходящемъ еще Sereth-y до цѣлой цѣны купна зп. 1200— (такъ якъ стоимость 500 метр. сотнаровъ пшеницы по 8'80 выносила зп. 4400—) далъ G. Sereth на ту сумму вексель, яко забезпече-ніе на додержанье условій не яко залогъ должный а только до вѣдомости и нужного употребленія, безъ обтяжки нимъ акцептантамъ якъ и збожевого отдѣленія".

Справа тата есть впрочемъ пояснена также въ здѣшніхъ дописяхъ отъ 21/7 и 2/8 1881. которыхъ копіи яко залучники до дописи въ дни 31. марта с. г. приложено.

ад 4. Въ дописи Дирекційной зъ дати Львовѣ 19. августа 1881. Ч. 1419 упоминаемъ вексель на зп. 1500— належить до акцептантовъ Баруха Рата и Юды Гиршъ Ейденъ и былъ присланъ сюда вразъ съ двома другими векселями по зп. 1500— д-ра Adolpha Sternschussa яко уже покрытый для доручення сторонѣ.

ад 5. Въ дописи отъ 6/9 81. Ч. 1520 упоминаемъ вексель В. М. Rath-a на зп. 1500— срочн. 5/9 881. былъ выровнанъ наличными дни 12/9 881. за стягненіемъ 2 зп. отсотковъ и подъ тымъ днемъ выказанъ въ тут. рапортѣ за первую половину сентября 1881. до

арт. 3706. Вторый долгъ вексельный Rath-a на зп. 1500— перенятый отъ залучениемъ торго-вымъ Isidora Philippa не зосталъ разомъ зъ другими претенсіями філіи до теперь еще уплаченымъ совершенно; однакъ есть доста-точно забезпеченымъ на имѣнію должника и дальшій процессъ той справы тягнется по на-стоящее время, вслѣдствіе чего тут. філія не могла суммы той выказать въ рапортѣ.

ад. 6. Въ дописи отъ 17/9 881. Ч. 1587. упоминаеміи два вексли д-ра Sternschussa по зп. 1500— срочн. 10/9 881 зостали выровнаніи наличными дни 16/9 1881. и подъ тымъ днемъ квота обоихъ векслей въ загальній суммѣ зп. 3000— съ 4 зп. отсотками до арт. 3724/5 въ тут. рапортѣ переведена и вика-зана.

Що ся касається двохъ векслей Rath-a по зп. 1000— срочн. 15/9 881. то не помню, дабы Rath когда дѣйствительно валюту за таковіи за моимъ посередничествомъ или безъ сего получалъ, а если валюта за таковіи черезъ мене не была инкасирована, а Всеп. Дирекція никогда о той справѣ неупоминала, то най-лучший доказъ, что Rath ве бывть ничего долженъ на повисшій вексли.

Найвѣроятнѣше принятъ Заведеніемъ тії вексли но невиплачено за нихъ валюти якъ то часто бывало, а употреблено въ пользу у Заведенія, потомъ быти можетъ черезъ ошибку выказано подобніи вексли яко дѣйст-вительно эсконтированії.

Впрочемъ о сколько має извѣстство, Rath имѣть въ вашемъ Заведенію назначенный кредитъ всего до высоты зп. 3000— и пользовался нимъ посредствомъ эсконта векселей завсегда за сумму по зп. 1500— выставляемыхъ и съ такими квотами пере-няло было здѣшное отѣдѣленіе торговое за временъ Is Philipp-a долгъ вексельный Rath-a что увидочено въ текущемъ счетѣ за 1881. г. подъ датою 27 іюля, а одинъ съ тихже векслей якъ подъ 5). вспомнено зостать наличны-ми уплачены.

(Дальше буде).

НА СВЯТА!

Щоденно свіжі певні ДРІЖДЖІ в ціні К 120. 180, 2·20 за 1 кг.

Муки і всякі інші колоніяльні товари продає (5—13)

„Народна Торговля“

Церковна Штука

в Станіславові

Поручає церковне і столове світло, богослужебне гарантоване вино, знаменитія столів і витравні, ризи і знаряді церковні, власні робітні риз, бронзові і оправи книги — по цінах уміркованих.

Весь дохід призначений на „Дм. сиріт“ і удержане українських школ жіночих в Станіславові. (6—11)

Для уникнення навалу перед надходячими съвятами просить ся о вчасні замовлення.

Вже час

Замовляти 6

Народній Торговлі

Природні літургічні

ВИНА

Австрійскі по 96 К. за гект. franco Львів
Герцеговинські по 110 К " " " " " " " " " "

Гег'ялскі по 120 К " " " " " " " " " "

Самородні по 132 К " " " " " " " " " "

Самородні (Special) по 160 К за гект.

При замовленнях вище гект. ціна висша і то: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленнях вище 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар. Торг. Стрий“ приймаємо до двох місяців на-зад по ціні нечисленній. (13—15)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Патентовані софи,

канапи, фотелі до спання і меблеві обити мас на складі у великомъ виборі — також на ді-гідні солати

Жаніцер Курівський

Львів, Скарбківська 5. (6—10)

З публичної лікціатациї, походячі нові меблі продаються по слідуючих цінах: Сецесійний крідес К 45, отомана К 26, шафа К 30, спальня К 190 Ідельня К 140, столи К 9, уладжевія кавалерської кімнати К 120, плюшеві салони К 90, магонізовані салони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, кре-дегевія, канап, століків, занавіс і фірано. — ДОРОТЕУМ ул. Ліндго 4. 7 (бічна Коперника). По озіні з провінцією листові.

УВАГА! Наше підприємство купує і по-серединичить в продажі меблів з приватних домів, в конкурсних і спадкових мас — при-мас усю обстанову до переховання. (15—30)

Перша найбільша 25 покоїв богато заошмотрена

Подвійний хосен!

Хто набуває въ Торговельно-промисловімъ Союзії ул. св. Антонія ч. 1.

Вишиваю сорочки від 12—20 К,
краватки 2·50 К
рукчики 8—К

Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 синіхъ такъ само гудульські ви-роби. Килими по 16 К 1 метр. машини до писання „Адлер“ руска 600 К — ру-сько польська 650 К і проче — той дав заробляти свою і спричиняє більший процент на рідині школи. Замовленя лі ш письменні:

„Торговельно-промисловий Союз“ у Львові
ул. св. Антонія ч. 1.

Гроші слати ул. Мохнацько ч. 12.

Ол. Галичанка.

Вражія з дороги.

Море. З одеських спогадів. Пароалавом з Одеси до Ялти. В Ялті та П. околиці. З Києва. На Тарасовій могилі. З Камянця Подільського. Тіволівські каскади. Перший вечір в Венеції. Сан-Ремо, Італійський карнавал. По Рівері. Вражія з Монако. Карнавал в Ніцці.

Дістати можна в друкарні Ів. Ахельбер-гера, Львів Ринок ч. 10.

Розклад їзди зелізниць у Львові.

Відїзд з Головного двірца до:

рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
3·40	8·22*	2·45*	7·00*	11·10	5·50	9·00*	—	5·48	9·50
—	8·45	6·05	7·30	12·35*	7·30	10·15	1·30*	8·25*	2·22*
—	5·46	—	—	—	—	—	—	7·15	—
6·15	10·40	2·18*	8·						